

Voorwoord

Ik heb een heftige periode meegemaakt. Het schrijven van gedichten gaf mij steun in gedachten die mij soms zo konden verstrikken. Uiteindelijk gaf de liefde van mensen om mij heen hoop. Ook kreeg ik mijn diagnose autisme, waardoor ik mijn leven opnieuw vorm kon geven. Ik neem jullie mee van de duisternis naar momenten van hoop.

Een mens is kwetsbaar. Ik hoop met deze gedichtjes een beetje steun of herkenning te bieden.

Triggerwaarschuwing

Ik wil de lezer waarschuwen voor gedichten over seksueel misbruik en suïcidaliteit. Wanneer de lezer kampt met suïcidaliteit, kan hij of zij contact opnemen met 113 Zelfmoordpreventie.

Ik ben...

Eerlijk
Rechtvaardig en loyaal
Bedachtzaam
Met groot ideaal

Prikkel hier
Lijstje daar
Wanneer gescheurd
Soms best zwaar

In eigen wereld
Toch sympathiek
Het allermeest
Gewoon Danique

Put

Ik klim omhoog
Steeds een stap
Maar aan het eind
Komt de klap

Ik val weer terug
In deze put
Steeds wat verder
Opzoek naar nut

Hier onderin
Zit ik alleen
Wiegend op
Het natte steen

Deze put
Oneindig hoog
Help mij klimmen
Daar is het droog

Leven

Vrij van de monsters
Verstopt in mijn hoofd
Vrij van de pijn
Die alles verdooft

De ketting aan mijn benen
Raakt een beetje los
Steeds minder verdwaald
In dit grote bos

Regendruppels vallen
Ritmisch in patroon
Geven een nieuwe kans
Spoelen alles schoon

Ik kan de weg weer vinden
Niet meer verdwalen
Vanaf nu weer leven
Vanaf nu weer stralen